

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 168/12
V Lucemburku dne 13. prosince 2012

Rozsudek ve spojených věcech C-237/11 a C-238/11
Francie v. Parlament

Soudní dvůr ruší usnesení Evropského parlamentu, jež se týkají rozvrhu parlamentních zasedání na roky 2012 a 2013

Plenární zasedání v říjnu 2012 a říjnu 2013, která Parlament rozdělil na dvě zasedání, nelze samostatně kvalifikovat jako měsíční plenární zasedání

Smlouvy ukládají Evropskému parlamentu, jehož sídlo je ve Štrasburku, povinnost zasedat na dvanácti měsíčních plenárních zasedáních za rok, včetně zasedání o rozpočtu, avšak neupřesňují délku těchto plenárních zasedání. Aby byla kompenzována neexistence srpnového plenárního zasedání, dvě plenární zasedání se tradičně konají ve Štrasburku v říjnu. Podle parlamentní praxe se čtyřdenní řádná plenární zasedání konají ve Štrasburku, zatímco doplňující zasedání se konají v Bruselu.

Na základě dvou pozměňovacích návrhů předložených evropským poslancem A. Foxem Parlament dvěma usneseními, jež přijal dne 9. března 2011, změnil rozvrh zasedání na rok 2012 a 2013. Jedno ze dvou čtyřdenních plenárních zasedání, jež se měla v říjnu 2012 a říjnu 2013 konat ve Štrasburku, bylo zrušeno. Zbývající plenární zasedání v říjnu 2012 a říjnu 2013 byla dále rozdělena na dvě: ve Štrasburku se tak měla konat dvě samostatná dvoudenní plenární zasedání v týdnu od 22. do 25. října 2012 a dvě v týdnu od 21. do 24. října 2013.

Francie podala k Soudnímu dvoru žaloby, kterými se domáhala zrušení těchto dvou usnesení Parlamentu. Francie, podporovaná Lucemburskem, tvrdí, že tato usnesení jsou v rozporu se Smlouvami a judikaturou Soudního dvora. Tento stát Parlamentu zejména vytýká, že porušil pravidelnost plenárních zasedání tím, že stanovil doplňující zasedání v Bruselu i přesto, že ve Štrasburku se mělo konat pouze jedenáct plenárních zasedání.

V rozsudku z dnešního dne **Soudní dvůr zrušil usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. března 2011.**

Soudní dvůr připomněl svoji judikaturu týkající se výkladu rozhodnutí z Edinburku¹, jehož znění bylo beze změny převzato v protokolech o sídlech orgánů. Soudní dvůr v rozsudku z roku 1997² upřesnil vztah pravomoci členských států určit sídlo Parlamentu ve Štrasburku a pravomoci Parlamentu, pokud jde o jeho vnitřní organizaci. Soudní dvůr tak konstatoval, že členské státy zamýšlely vyjádřit, že sídlo Parlamentu umístěné ve Štrasburku představuje místo, kde se musí pravidelně konat dvanáct řádných plenárních zasedání, včetně zasedání, na kterých Parlament vykonává rozpočtové pravomoci svěřené Smlouvou. Soudní dvůr rovněž rozhodl, že doplňující plenární zasedání se mohou konat na jiném pracovním místě pouze tehdy, zasedá-li Parlament na

¹ Na summitu v Edinburku v roce 1992 přijaly vlády členských států „rozhodnutí z Edinburku“, jež se týká umístění sídel orgánů a některých subjektů a útvarů Evropského společenství. Na mezivládní konferenci, která vedla k přijetí Amsterodamské smlouvy, bylo rozhodnuto, že se rozhodnutí z Edinburku připojí ke Smlouvám. V současnosti znění rozhodnutí z Edinburku [čl. 1 písm. a)] přejímají protokol č. 6 připojený ke SEU a ke SFEU a protokol č. 3 připojený ke Smlouvě o ESAE.

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. října 1997, Francie v. Parlament (věc [C-345/95](#)). Soudní dvůr v tomto rozsudku zrušil usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. září 1995 z důvodu, že v něm pro rok 1996 nebylo stanoveno dvanáct řádných plenárních zasedání ve Štrasburku.

dvanácti řádných plenárních zasedáních ve Štrasburku. Členské státy tím, že takto definovaly sídlo Parlamentu ve Štrasburku, nezasáhly do jeho vnitřní organizační pravomoci.

Je nesporné, že Parlament se ve svých usneseních z března 2011 odchýlil od návrhů konference předsedů, pokud jde o měsíční plenární zasedání stanovená na říjen 2012 a říjen 2013. Z těchto usnesení vyplývá, že měsíční plenární zasedání, z nichž každé trvá čtyři dny a jež byla stanovena na říjen 2012 a říjen 2013, byla nahrazena dvěma dvoudenními plenárními zasedáními. **Je třeba konstatovat, že zasedání takto stanovená v těchto usneseních na říjen 2012 a říjen 2013 nesplňují požadavky stanovené v protokolech o sídlech orgánů.**

Soudní dvůr zaprvé uvedl, že vzhledem ke genezi napadených usnesení, znění pozměňovacích návrhů, na jejichž základě byla tato usnesení přijata, a praxi Parlamentu, jak vyplývá z programu plenárních zasedání v říjnu 2012, mají napadená usnesení objektivně za následek významné zkrácení doby, kterou Parlament může svým rozpravám a jednáním věnovat v říjnu 2012 a říjnu 2013. Ve srovnání s řádnými plenárními zasedáními je totiž skutečný čas vymezený na zasedání v těchto měsících zkrácen o více než polovinu.

Soudní dvůr zadruhé upřesnil, že aby mohla být stanovena doplňující plenární zasedání, musí se dvanáct řádných plenárních zasedání skutečně pravidelně konat ve Štrasburku. Aby plenární zasedání mohlo spadat do kategorie „řádná plenární zasedání“, musí být rovnocenné ostatním řádným měsíčním zasedáním stanoveným v souladu se Smlouvami, zejména pokud jde o délku samotných zasedání. Soudní dvůr konstatoval, že zasedání v říjnu 2012 a říjnu 2013 stanovená v napadených usneseních nejsou svou délkou rovnocenná ostatním řádným měsíčním zasedáním stanoveným v týchž usneseních.

Soudní dvůr zatřetí uvedl, že Parlament nepředložil důvody vycházející z výkonu jeho vnitřní organizační pravomoci, jež by navzdory nepřetržitému posilování jeho pravomocí umožnily odůvodnit značné zkrácení délky dvou plenárních zasedání v říjnu 2012 a říjnu 2013. Soudní dvůr měl v tomto ohledu zejména za to, že okolnost, že zasedání o rozpočtu může být nyní v praxi ukončeno v krátké době, nemůže z důvodu důležitosti zasedání o rozpočtu odůvodnit zkrácení délky plenárních zasedání. Soudní dvůr zdůraznil, že výkon rozpočtové pravomoci Parlamentem v plénu představuje zásadní okamžik v demokratickém životě Evropské unie, a musí být tedy uskutečněn s veškerou pozorností, přesností a veškerým nasazením, které taková odpovědnost vyžaduje. Výkon této pravomoci vyžaduje mimo jiné veřejnou debatu v plénu, jež občanům Unie umožní seznámit se s různými vyjádřenými politickými směry, a vytvořit si tak politický názor na unijní činnost.

Soudní dvůr na závěr poznamenal, že i když jsou uznány nevýhody a náklady způsobené pluralitou pracovních míst, jež Parlament popisuje, k nápravě této situace není příslušný Parlament ani Soudní dvůr, ale případně členské státy v rámci výkonu své pravomoci určit sídlo orgánů.

Usnesení ze dne 9. března 2011 musí být tedy zrušena v rozsahu, v němž na roky 2012 a 2013 nestanoví dvanáct měsíčních plenárních zasedání ve Štrasburku.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106